

Amaan Anamın İşleri İşte

– İpciERDOĞAN · 06 Haziran 2023

AMAAAN ANAMIN İŞLERİ İŞTE

Her köy çocuğu gibi Mestan'ında o yokluk yıllarda kadife pantolon bacaklarını sarıncaya kadar kız çocukları gibi giyindiği entaresi sırtından çıkmadı.

Mestan ağabeyi Nuri ve diğer köy çocukları gibi ele avuca sığmayan yaramazlardan birisi değildi, bunun nedeni doğumundan beri kansız, teni adeta toprak renginde güçsüz kuvvetsiz bir çocuk olmasıydı.

Akranlarıyla çeşitli oyunlar oynamaya kalktığında az sonra yorulur nefes nefese kalırdı. Babası Yeşil Sabri yaylım vakti gelince köye davar çobanı durur, sezon boyu önündeki onlarca keçi, koyunlarla akşama kadar o dağ senin bu dağ benim gezer, akşam geç vakit yorgun argın evine gelirdi. Yeşil Sabri yaylım sezonu kapandığında kazma, kürek, bel gibi işler ile evinin geçimine katkıda bulunur akşam eve gelince karnını doyurduktan sonra yorgun iri gövdesini hemen yatağa bırakırdı.

Muhsine gelin oğlunun durumunu birkaç kez kocasına dert yansa da Yeşil Sabri Mestan'ın bu durumunu bilmiyor muydu sanki, adam her şeyin farkındaydı da şehre götürüp doktora muayene ettirecek parayı nereden tedarikliyenekti. Yakın köylerden birinde Sıhhiye Seyfi diye ün yapmış birisine karı koca oğullarını yıllarca tedaviye götürseler de doğru dürüst bir netice alamadılar.

Mestan yaşı ilerledikçe çelik, çomak, aşşık, ay gördüm, top gibi çeşitli oyunlarına katılmadıkları erkek akranlarından farklı olarak kız çocuklarının aralarına katılmaya, zamanla onların oynadığı beştaş, evcilik, ip atlama, çizgi, çanak devirme, elin bende, seksek adlı sayısız oyunlara eşlik etmeye başlarken bundan haz aldığı gibi zamanla kendisini de onlardan biri saymaya başladı. Köy yerde lakapsız kim kalmış ki, bu yönleriyle adı Kız Mestan'a çıkmıştı.

Ergenlik çağına girdiğinde de değişen bir şey olmamış kızlar onu o da kızları kabullenmiş kimsenin kimseden çekindiği kalmamış, ondan bir zarar gelmeyeceğini anlayan kız ailelerinin gözü arkada kalmaz olmuştu. Kızlarla madımak toplamaya ya da Kayanın deredeki çeşmeye çamaşır yıkamaya gittiklerinde kızlara kollayıcılık yapan Mestan kendilerine doğru gelen birkaç kişi görürse "Amanın kızlar erkek uşağı geliyor, gendinizi sakının" diye ikaz ettiği dilden dile söylenir olmuştu.

Fakirlik baba yadigarı değildi ya, zamanla Almanya ve diğer ülkeler dışarıdan işçi almaya başlayınca Yeşil Sabri'de modaya uyup bulup buluşturarak zor şartlarda önce Avusturya, gözü açıldıktan bir müddet sonra da Almanya'ya geçiş yapmış biraz kaçak çalıştıktan sonra oraya kendisinden önce giden köylülerinin yardımıyla oturum alabilmiş çalıştığı fabrikada gerçek işçi olmuştu.

Muhsine kadın "Aman ele gitmesin" diye akrabasının kızını kocasına mektup yazıp ondan gelen müsaade ile oğlu Nuri'yi nişanlamıştı. Yeşil Sabri izine geldiğinde hanımının hemen düğünü yapalım ısrarına "Daha yeni Alamancı olduk, hele çocuklar iki sene nişanlı kalsınlar hanım" diye karşı çıksa da borç harç düğünü yapıp para kazanmak için gurbetin yoluna düştü.

Daha birinci düğünün borcu bitmeden Muhsine kadın bu kez yetişip gelişen Mestan'ı everme telaşına düştü. Kardeşi Fazlı'nın köyde güzelliği dillerde dolaşan kızı Latife yetişip gelmişti, bunu ne edip

yayıp elden kaçırmamalıydı. Oğlu Mestan'ın ergenleşmesine rağmen onca doktora muayene ettirseler de çocukluğundaki sağlıksızlığı hiç değışmemiş, bunu da tüm köylü biliyordu, bu vaziyette kalkıp kimin kızına dünür olur, kim oğluna kız verirdi ki.

Yeşil Sabri izine gelmişti, hanımı Muhsine bir hafta sonra ezile büzüle Mestan işini kocasına açmakta bir mahsur görmedi. Sabri ilkin bağıırıp çağırrsa da kendi kendisine düşünerek hanımının haklılığına hak verdi, nasıl olsa eninde sonunda bu çocuk evlenecekti, bundan kaçış olamazdı.

Kızını vermeye kardeşinin karısı Miyase'nin gönlü olmasa da bunun farkında olan Muhsine kadın onun altında üstünden girerek zor da olsa gönlünü etmesini bildi.

Oğlu Mestan'ı nişanladıktan bir müddet sonra oğlu Nuri'de girdiğı sınavı kazanarak belediyede işçi olmasın mı? Şehre onun göçünü taşıdıktan sonra tekrar Almanya'nın yolunu tuttuğunda Yeşil Sabri'nin keyfine diyecek yoktu.

Kızının akrabasına verilmesine içerleyen Miyase kadın nişanı bozmak için olmadık bahanelerle daima işi yokuşa sürüyor, bu da görümcesi Muhsine'nin başını ağrıtıyordu. Bu bitmez tükenmez bahanelere dayanamayan Muhsine kadın kocasına yazdığı mektubun sonunu "Herif tek ben onun bunun ıstarını dokuyayım şu kadın işi bozmadan düğünü bir an önce yapalım" diye bağıladı.

Kocası Sabri fabrikadan izin alamayınca düğünün onca zahmetini çeken Muhsine kadın Alamancı olmalarına rağmen iki yakalarının halen bir araya gelmeyişine üzüüyor bu hırsıyla gece gündüz ıstara tarak sallayıp öfkesini ondan çıkarıyordu.

Oğlu hasta olduğı için elinden geldiğince gelinini ondan uzak tutmaya çalışıyor, ona olmadık işler yaptırıyor, ahır, samanlık işleri bitiminde evde yapılacak hiçbir iş bulamazsa ıstar dokumayı bilmeyen gelinine bunu öğretmeye çalışıyor, bu bahane ile onu yanından ayırmıyordu.

Eski köy evlerinde ilk önceleri insanlar ahırda leğen içerisinde banyo yaparlardı, zamanla kültür seviyesi yükseldikçe banyolar oda içerisine taşındı. Çağa denilen tahminen birer metre uzunluğunda dört köşe, on on beş santim boyundaki betondan yapılmı bu yıkanma yerlerinin suları genelde bir boruyla sokağa akar bu durumda şaka seven kişilerce bazen şakalaşmalara yol açardı.

Mestan anası tarafından pek iş yaptırılmadığından dolayı genelde günleri sokakta oturan kadınlarla geçer, yerine göre yaşlı kadınların elindeki kirmeni alarak yardım amaçlı yünlerini eğirir, kiminin yününü tifsirdi. Konuşmayı pek sevmese de dinlemekten zevk alır, onlarla yarenlik ederdi. Kız Mestan olan lakabı Avrat Mestan'a çıkmakta gecikmemişti. Ara sıra da anasının tavsiyesiyle zoruna gitse de bir türlü alışamadığı kahveye gitmeyi ihmal etmezdi.

Selli Salman düşük çenesinden dolayı iki çocuğı olmasına rağmen buna katlanamayan hanımı tarafından terk edilmiş birisiydi. Başka köylerden iki sefer evlense de gelenler onun dırdırına fazla dayanamayıp gitmişler, bu yüzden çürük kavak gibi evlenemeyip ortada tek başına kalmıştı.

Kendisini yükseklerde görerek kendi görüşüne göre biraz akılı yufka zannettikleri kişilerin aklında olanı deşerek onlardan aldığı deli devre cevaplardan zevk alırdı. Kahvecinin o gün acil bir işi çıktığından kahveyi Selli Salman'a emanet etmişti. Kahveye gelenlerin çoğı sevmedikleri bu adamı kahvede görünce başka kahveye gidiyorlar haliyle orası da تنها oluyordu.

Selli Salman yalnızlıktan usanmıştı ki nerde var nerde yok kapı komşularının oğlu Mestan kahveye girmesin mi, hoş beşten sonra ona demli bir bardak çay verip yavaştan yavaştan aklınca

Mestan'ı sarmaya almaya başladı. Lafı sağdan soldan dolaştırdıktan sonra "Oğlum biliyorsun yolumuz sizin kapıdan geçer, kaç zamandır sizin cağan borusunun döküldüğü yer nedense hep kuru duruyor, sen ne biçim herifsin, üstelikte yeni evlisin."

Bu soru evlilik gidişatında pek hoşnut olmayan Mestan için bulunmaz nimetti, belli etmese de anasının eşiyle arasına girmesi, onları ayırması ona belli etmese de bayağı zoruna gidiyordu. Şimdi tam içini dökmenin zamanıydı, nasıl olsa Salman ağabeyinden sır çıkmazdı! Kahvede kimse yoktu, anlattıkça içindeki ağırlıktan kurtuldum zannederken "AMAAAN ANAMIN İŞLERİ İŞTE SALMAN AĞBI" diye sözünü bağladı. Oh be ne de olsa ferahlamıştı.

ERDOĞAN ÇALIŞKAN KIRŞEHİR 06 06 2023 GERÇEK YAŞANMIŞLIKLARDAN